

"Många problem med social housing"

Bostadsforskaren **Jan Jörnmark** säger i [Dagens Nyheter](#) att social housing räcker för att lösa problemet med att hyrorna blir allt högre för standardhyresrätter. Jörnmarks argument för att hyresreglering och statliga krediter till bostadsbyggande är dåligt, är både missvisande och felaktigt.

Social housing är när staten och kommunen subventionerar bostäder avsedda för inkomstsvaga grupper, genom att ge reducerad hyra. Det är dock en dålig idé av flera anledningar. För det första angriper man symtomen snarare än problemen på bostadsmarknaden. För det andra öppnar social housing för marknadshyror och ökar segregationen. Slutligen leder social housing till färre bostäder och sämre kvalitet i boendet. För att lösa bostadsbristen behöver man ta itu med de grundläggande problemen. Bostaden är en central del i den generella välfärdspolitiken, men det behövs också en politik för full sysselsättning, ett stärkt socialförsäkringssystem och pensioner det går att leva på.

[Med grund i Underskottsmyten av Stephanie Kelton](#) kan staten skapa underskott för att finansiera billiga bostäder åt vanligt folk. Statliga underskott betyder att staten skapar pengar istället för att delegera penningsskapandet till de privata kreditinstitutionerna. Hyresrätter kan inte finnas på marknaden som andra varor. Historiskt har marknaden i stort sett aldrig producerat tillräckligt, tillräckligt bra eller tillräckligt billigt om den får producera hyresrätter fritt. Marknaden upprätthåller hyrorna genom att skapa bostadsbrist. Denna brist på billiga hyresrätter leder till att för många lånar för att köpa hus och bostadsrätter. Då skenar priserna på dessa och med tiden får vi återkommande finanskriser.

Ekonomhistorikern Jörnmark nämner att 1930-talet var en period

då hyresrätter byggdes billigt utan statlig reglering. Detta är ett knepigt uttalande. Det var en hård kamp från arbetarna sedan slutet av 1800-talet som vann framgången att hyresrätterna blev lite billigare och med fler rättigheter för hyresgästerna. Men fortfarande bekämpade hyresvärdarna starkt hyresgästernas rättigheter på 1930-talet.

Jörnmark anför att ett skäl till att vi inte skulle ha råd att låta staten finansiera billiga bostäder åt vanligt folk är att dessa pengar behövde Sverige till exportindustrin. Exportivrande uttrycker en problematisk syn på vad rikedom är. Vi exporterar svenska varor och får utländska pengar igen, men kan vi äta utländska pengar? Sedan måste staten ändå trycka om utländska pengar till svenska motsvarigheter för att dessa ska gälla i Sverige. Svenska mynt och sedlar hade vi ju redan. Nej vi bör bara ha utrikeshandel där vi absolut inte kan producera något själva och där det andra landet inte kan producera det de vill importera.

Under covid-pandemin fick vi slut på covidmediciner, eftersom vi outsourcat mycket av den inhemska produktionen. Vi är i dag farligt beroende av utländsk matproduktion ifall det skulle bli krig.

Studiecirkel i bostadspolitik i Majorna, Göteborg

Oskar Brandt

Nisse Lindblom

Eva Nyberg

Linnéa Holmstrand

Roger K. Hultgren

J-O Eriksson

Bild av [WikimediaImages](#) från [Pixabay](#)